

[Thorkil Kristensen.]

føjet pensionsvæsenet, som jo er en stærkt stigende post på statens budget. Man kunne også have nævnt statens voksende andel i lærerlønningerne både i kommunerne og til private skoler o. s. v., fordi reglen jo er den, at staten betaler hovedparten af reguleringstillægget. Vi må tænke disse ting igennem. Derfor vil jeg gerne pege på, hvad vi fra den foregående regerings side har sagt om en udgiftsreform: at man må tænke statens udgifter igennem og undersøge, om vi ikke på visse punkter er inde i en uheldig udvikling. Vi er ligesom den nuværende regering naturligvis tilfreds med udsigten til, at rugbrødsordningen kan bortfalde til foråret, fordi den bliver overflødig. Men der er jo også andre punkter; jeg skal vende tilbage til et par stykker af dem i det følgende, men jeg beder om, at man i den langtidsoversigt, som den højtærede statsminister har bebudet, en oversigt over vore økonomiske udsigter længere fremover, vil tage dette spørgsmål om statsbudgettets udvikling op: Er der udsigt til, at denne vækst vil fortsætte, og hvis den gør det, hvilke konsekvenser vil det da have?

Jeg skal så vende mig til nogle ganske få enkeltheder i finanslovsforslaget. Det skal ikke blive mange; jeg skal begrænse mig til tre.

Det første punkt, jeg vil nævne, er udgifterne til boligstøttelovgivning. Det, som staten her ofrer, er jo fordelt på to konti. Noget af det findes på boligministeriets budget og noget på rentekontoen. Den højtærede finansminister anslog den samlede rentetilskudsstøtte til at være ca. 90 mill. kr. i øjeblikket og næste år at blive godt 100 mill. kr. Jeg vil gerne pege på, at den rentelettelse, vi giver bygherrerne, jo er sikret normalt 20 år frem i tiden, således at når vi bevilger boligstøttelån i dag, bevilger vi i virkeligheden midler af statens indtægter ikke blot i år, men 20 år frem i tiden. Jeg har sammen med det ærede medlem hr. Aksel Møller, den tidligere indenrigs- og boligminister, under et samråd i finansudvalget spurgt den højtærede indenrigs- og boligminister, om han ikke mente, at der var grund til at forhøje renten af disse boligstøttelån i øjeblikket under hensyn til, at byggeomkostningerne er gået ned i de sidste to år, og at renten af den kapital,

bygherrerne selv skal låne på markedet, nu også er gået ned. Så er der jo ikke brug for boligstøtte i samme grad som før, så meget mindre som indtægterne for dem, der skal bo i disse boliger, i det store og hele fortsat er steget i de to sidste år. Den højtærede indenrigs- og boligminister mente, at dette spørgsmål egnede sig bedre til at drøftes her i salen, og det er derfor, jeg nævner det nu. Jeg vil gerne, da det er finanslovsforslaget, vi taler om, henvende mig til den højtærede finansminister, som jo skal skaffe de penge, det drejer sig om, og spørge, om han ikke er enig med mig i, at tiden nu er inde til at forhøje renten noget, da man jo ikke behøver at bruge statens midler til at give stadig billigere boliger ved byggeomkostningernes samtidige fald. Den private rente falder, samtidig med at indtægterne for de boligsøgende er steget. Det er jo ikke økonomisk omgang med statens midler.

Et andet punkt vedrørende statens udgifter, som jeg vil nævne, er statsbanerne. Deres underskud er opført på finanslovsforslaget med 80 mill. kr.; men det er jo ikke hele historien. Når man blader om til pensionsparagraffen, står der: Pensioner vedrørende statsbanerne: 68 mill. kr.; og derved får man jo et meget stærkere billede frem. Nu ved jeg nok, at tjenestemændene selv betaler et beskedent bidrag til denne pensionering; men det er i virkeligheden kun en meget lille del af de 68 mill. kr., der dækkes ad den vej. Jeg er også klar over, at hvis vi ikke havde pensionsordning, ville mange af de ældre tjenestemænd søge aldersrente, men bortset fra at de vel ikke ville gøre det allesammen, er aldersrenten vel i dag under halvdelen af det, de lavestlønnede tjenestemænd får i pension, og langt mindre i forhold til, hvad de andre får. Når man dertil føjer, at statsbanerne også repræsenterer en meget stor belastning af kapitalbudgettet på § 26, tror jeg, der er grund til at sige, at man bør henstille til regeringen at foretage en grundig undersøgelse af statsbanernes økonomi i lys af den moderne udvikling af trafikmidlerne, som vi er inde i. Jeg kan sige, at vi havde overvejelser om at starte en sådan undersøgelse i den foregående regering. Jeg tror, den nuværende regering også vil være interesseret deri.

Et tredje punkt, jeg ganske kort ska-